

تاتوری؟

استبداد نیست

ایالتی و محلی کار می کنند، نه رئیس جمهور. بنابراین سازماندهی سرکوب توسط یک دولت پلیسی نیز دشوار خواهد بود. احتمال وقوع این نوع ظلم را می توان با خیال راحت نادیده گرفت. در آمریکا داده ها مستقل و با اراده هستند و حتی دادگاهی که در آن سه قاضی از ۹ قاضی توسط یکی از نامزدهای ریاست جمهوری امسال منصوب شده اند نیز مستقل عمل می کنند. مطبوعات آنقدر متنوع هستند که یک حزب نمی تواند مانند ویکتور اوربان و حزب فیدز او در مجارستان، آنها را کنترل کند. حتی با حمله قاطعانه به بوروکراسی فدرال از نوعی که برخی متفکران ترامپی در ذهن دارند، در اختیار گرفتن هر سازمانی که ۲۵ هزار وکیل را در استخدام خود دارد، برای یک نفر بسیار دشوار است. هم رئیس جمهور فعلی و هم رئیس جمهور سابق دیده اند که برخی سیاست های نسبتاً پیش با اقتصادهای نیز در گیرودار روندها و چالش های اداری به کندهی پیش می روند حالا تصور کنید که یک رئیس جمهور بخواهد انتخابات ۲۰۲۸ را لغو کند. چه اتفاقی می افتد؟ اما بسیاری از این محدودیت ها به عادات و هنجارهای دموکراتیک بستگی دارد تا آنچه در قانون نوشته شده است. این تصور که وزارت دادگستری نمی تواند فقط دستور رئیس جمهور را انجام دهد، بسیار نو و تازه است. با تغییر افراد در مناصب، هنجارهایی می تواند با آنها تغییر کنند و قانون اساسی، قوانین کنگره و دیوان عالی نیز از این قاعده مستثنی نیستند. اینجاست که همه چیز نگران کننده ترمی شود.

سرفت قدرت را شروع کنید

از دیدگاه عموم مردم آمریکا، قانون اساسی لایه محافظتی دوران دیشانه و استبدادانه در برابر استبداد است. با این حال، کمی هایی از قانون اساسی آمریکا در کشورهای دیگر به تصویب رسیده و نتوانسته است ظالمان را از دست درازی به قدرت دور نگه دارد. در قرن نوزدهم، جمهوری های جدید آمریکای لاتین از این الگو کپی کردند و به سمت فدرالیسم، دادگاه عالی، قوه مقننه و رئیس جمهوری حرکت کردند اما دموکراسی های آنها توسط مردان اسلحه به دست سرنگون شد. در قرن بیستم فیلیپین قانونی مشابه قانون اساسی آمریکا را عیناً به تصویب رساند، با این حال فریدیناند مارکوس موفق شد دموکراسی در این کشور را تضعیف کرده و خود را به عنوان یک حاکم مستبد که ۲۰ سال قدرت را در این کشور در دست داشته، معرفی کند. در برابر، در کشورهای مانند عراق، ایتالیا و ژاپن که آمریکا برای ایجاد نظام های پارلمانی در آنها تلاش کرده است، نهادهای دموکراتیک دوام آورده اند. این یک تفکر بدعت آمیز را برمی انگیزد و آن اینکه آمریکا نه به خاطر وجود قانون اساسی بلکه به رغم داشتن آن ضد دیکتاتوری است؟

تفسیر افکار عمومی آمریکا از قانون اساسی بر ابزارهای کنترلی و موازنه هایی است که مانع از قدرتمند شدن بیش از حد هر بخشی از دولت می شود. با این حال صریح ترین بررسی عملکرد یک رئیس جمهور، یعنی استیضاح، انقدرها هم کارساز نیست. اگر چه سه رئیس جمهور در آمریکا از سوی مجلس نمایندگان برای محاکمه به سنا فرستاده شده اند و ترامپ دو بار برای محاکمه به سنا فرستاده شد، اما مجلس سنا هرگز هیچ کدام از آنها را با رای خود از سمت شان برکنار نکرد. حتی زمانی که میج مک کانل، رهبر اکثریت سنا در آن زمان، گفت که ترامپ «از نظر عملی و اخلاقی مسئول» حادثه ۶ ژانویه ۲۰۲۱ است، اما با هم او و همکارانش تصمیم گرفتند که او را از قدرت برکنار نکنند. استدلال مک کانل این بود که ترامپ به وضوح مرتکب جرم شده است و محل مناسب برای محاکمه او دادگاه است نه مجلس سنا. اما محاکمه ۶ ژانویه، با تاخیر زیاد و با تشکیک های حقوقی بسیار انجام شد که این خود نشان می دهد ظرفیت نظام حقوقی آمریکا برای محدود کردن قدرت ریاست جمهوری چقدر نامشخص است. جک اسمیت، دادستان پرونده، یک نظریه قانونی آزمایش نشده را دنبال می کند و معتقد است که رئیس جمهور بخشی از یک توطئه برای فریب دادن مردم ایالات متحده بوده است. قبل از اینکه پرونده بیشتر پیش برود، دادگاه عالی باید تصمیم بگیرد که چه زمانی رئیس جمهور از تعقیب مضمون است و چه زمانی مضمون نیست. این مسئله ای است که قانون اساسی آمریکا برای حل شدنش، چندان کمکی نمی کند. تیم حقوقی ترامپ از ادعای اولیه خود مبنی بر اینکه رئیس جمهور باید مصونیت داشته باشد حتی اگر قرار باشد رقیب سیاسی خود را ترور کند، عقب نشینی کرده است. موضع جدید آنها این است که رؤسای جمهور در هنگام انجام وظایف رسمی خود از تعقیب قضایی مضمون هستند. این دیدگاهی است که به نظر می رسد برخی از اعضای دیوان عالی آمریکا میل به پذیرش آن هستند. اما واقعیت این است که این اقدامات رئیس جمهوری آمریکا این کارهایی است که در مقام رسمی انجام می شود و برای کشور نگران کننده ترین است و قابل مقایسه با فسادهای کوچک شخصی یا دشمنی یا رقیب نیست. اگر رؤسای جمهور از پیگرد قانونی برای کارهایی که

به عنوان رئیس جمهور انجام می دهند مضمون باشند و اگر مصونیت سیاسی هم داشته باشند و هرگز استیضاح نشوند، آن وقت باید پذیرفت که فراتر از قانون هستند.

این بخشی از طرح اولیه بنیانگذاران آمریکا برای ساختار سیاسی این کشور نبود. بنیانگذاران آمریکا افزایش حزب گرایی را که ابزار استیضاح را خنثی کرده است پیش بینی نمی کردند. با این حال، برخی از اختیاراتی که مجالس نخستین در آمریکا به رئیس جمهور داده بودند، به گونه ای طراحی شده بود که آنچه را که آمریکایی ها اکنون خودکامگی می نامند، کمی آسان تر کنند. اگر چه بنیانگذاران آمریکا می خواستند از ظهور یک دیکتاتور داخلی جلوگیری کنند، اما در عین حال برای استقلال جنگی در برابر یک دشمن قدرتمند راپشت سر گذاشته بودند و بنابراین تمایل داشتند که به رئیس جمهور ابزاری بدهند تا بتواند در مواقع بحران نظم کشور را حفظ کند.

مرکز برنان، که اتاق فکری در دانشگاه نیویورک است، ۱۳۵ اختیار قانونی را بر شمرده که رئیس جمهور آمریکا هنگام اعلام وضعیت اضطراری ملی می تواند از آنها استفاده کند. این اختیارات شامل مواردی مانند قدرت مسدود کردن حساب های بانکی مردم آمریکایی و اختیار قطع کردن اینترنت کشور بر اساس قانونی است که در سال ۱۹۴۲ تصویب شده است. هر چند این اختیار دومی شرایط سختی برای استفاده دارد. به لحاظ نظری، کنگره این اختیار را خواهد داشت که پس از ۶ یا ۱۲ ماه، توجیهات رئیس جمهور را بررسی کرده و شرایط اضطراری را به طور بالقوه لغو کند. اما محدود کردن این اختیارات به لحاظ عملی، کاملاً غیرعادی است. در حال حاضر بیش از ۴۰ حالت اضطراری در آمریکا در حال اجراست و اجرای برخی از آنها بیش از یک دهه قدمت دارد.

در گذشته و در زمان جنگ، از اختیارات اضطراری رؤسای جمهور برای بستن روزنامه ها (در زمان وودرو ویلسون)، تعلیق حق محاکمه قبل از حبس شدن (فرانکلین روزولت) و توجیه جاسوسی از مردم آمریکا و شکنجه اتباع خارجی ها (جورج دبلیو بوش) استفاده شده است. اما بسیاری از این اختیارات را می توان حتی زمانی که تهدید برای کشور بعید است نیز مورد استفاده قرار داد. وضعیت اضطراری زمانی اضطراری است که رئیس جمهور نظر خود را بگوید و کلای او با نظر رئیس جمهوری موافقت کنند. اکثر موارد اضطراری برای استقرار منابع فدرال در زمان وقوع یک بلای طبیعی اعلام می شوند. اما از آنجایی که تصویب قوانین سخت تر شده است، رؤسای جمهور این راه فرار را سوسه انگیز می دانند و بنابراین تمایل پیدا می کنند از اختیارات ویژه خود استفاده کنند. دیوار مرزی مدنظر ترامپ تحت اختیارات اضطراری رئیس جمهوری ساخته شد. اقدام جو بایدن در بخشیدن بدهی دانشجویان که تا شش دهم درصد از تولید ناخالص داخلی آمریکا را شامل شده، تحت اختیارات اضطراری ریاست جمهوری انجام شد. آخرین باری که در آمریکا حکومت نظامی اعلام شد سال ۱۹۶۳ در کمبریج مرلند بود که به منظور فرونشاندن ناآرامی ها اجرا شد. در آن سال یک سینما سیاه پوستان سینما را مجبور کرده بود در ردیف های عقب بالکن بنشینند و سیاهان دست به اعتراض زدند و حکومت نظامی اعلام شد. گارد ملی مرلند یک سال در آنجا باقی ماند. امروزه تصور استقرار نیروی نظامی و تعلیق آزادی ها در خاک آمریکا توسط دولت فدرال دشوار است. با این حال، اگر یک رئیس جمهور ظالم بخواهد این کار را انجام دهد، این اختیار را خواهد داشت که طبق قانون نیروهای ضد شورش را به هر جایی که بخواهد اعزام کند. این قانون که مربوط به سال ۱۸۰۷ است، به رئیس جمهور آمریکا اختیار را می دهد که ارتش یا تفنگداران نیروی دریایی را در صورت وقوع شورش داخلی یا در مواردی که قوانین فدرال نادیده گرفته می شوند، مستقر کند. این قانون بیان می کند که این کار در زمان قانونی خود قابل انجام است، بدون اینکه مشخص شود چه

The Economist

از دیدگاه عموم مردم آمریکا، قانون اساسی لایه محافظتی دوران دیشانه و استبدادانه در برابر استبداد است. با این حال، کمی هایی از قانون اساسی آمریکا در کشورهای دیگر به تصویب رسیده و نتوانسته است ظالمان را از دست درازی به قدرت دور نگه دارد.

در قرن نوزدهم، جمهوری های جدید آمریکای لاتین از این الگو کپی کردند و به سمت فدرالیسم، دادگاه عالی، قوه مقننه و رئیس جمهوری حرکت کردند اما دموکراسی های آنها توسط مردان اسلحه به دست سرنگون شد. در قرن بیستم فیلیپین قانونی مشابه قانون اساسی آمریکا را عیناً به تصویب رساند، با این حال فریدیناند مارکوس موفق شد دموکراسی در این کشور را تضعیف کرده و خود را به عنوان یک حاکم مستبد که ۲۰ سال قدرت را در این کشور معرفی کند

سرفت قدرت را شروع کنید
از دیدگاه عموم مردم آمریکا، قانون اساسی لایه محافظتی دوران دیشانه و استبدادانه در برابر استبداد است. با این حال، کمی هایی از قانون اساسی آمریکا در کشورهای دیگر به تصویب رسیده و نتوانسته است ظالمان را از دست درازی به قدرت دور نگه دارد. در قرن نوزدهم، جمهوری های جدید آمریکای لاتین از این الگو کپی کردند و به سمت فدرالیسم، دادگاه عالی، قوه مقننه و رئیس جمهوری حرکت کردند اما دموکراسی های آنها توسط مردان اسلحه به دست سرنگون شد. در قرن بیستم فیلیپین قانونی مشابه قانون اساسی آمریکا را عیناً به تصویب رساند، با این حال فریدیناند مارکوس موفق شد دموکراسی در این کشور را تضعیف کرده و خود را به عنوان یک حاکم مستبد که ۲۰ سال قدرت را در این کشور معرفی کند

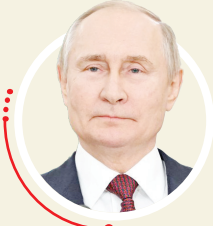
زمانی این قانون قابل اجراست. از نظر جک گلداسمیت، دادستان کل سابق، این قانون یک تفنگ پر در اختیار هر رئیس جمهوری قرار می دهد و صراحتاً می گوید که هیچ محدودیتی برای استفاده از این تفنگ وجود ندارد.»

حال اگر رئیس جمهوری در آمریکا بر سر کار باشد که بدخواه است و در رویه خود مصمم است و در عین حال این قانون نیز در راستای منافع اوست، چه اتفاقی خواهد افتاد؟ این قانون برای شکستن اعتصابات، حذف تبعیض نژادی و در زمان جورج ج. دبلیو بوش، در جریان شورش های نژادی در لس آنجلس در سال ۱۹۹۲ مورد استناد قرار گرفت. ترامپ نیز احتمالاً در سال ۲۰۲۰ استفاده از آن را در نظر گرفته است. در آن زمان اعتراضاتی پس از کشتن جورج فلویید، توسط پلیس در مینیاپولیس رخ داد که در نهایت به خشونت کشیده شد. در نهایت اما به رغم درخواست یک سناتور جمهوری خواه از ترامپ برای استفاده از این اختیار، او با انجام این کار موافقت نکرد. یکی از مقامات ارشد سابق در دولت ترامپ می گوید: «او فهمید که استفاده از قانون شورش مثل شکستن شیشه است و وزارت دفاع هم تمایلی برای انجام عملیات نظامی علیه شهروندان آمریکا نداشت. به هر حال، وزارت دفاع هم عجله ای برای انجام عملیات علیه شهروندان آمریکایی ندارد.»

هر کی رو قتل کن
هم دوره های ترامپ در آکادمی نظامی نیویورک، سادیسیم گاه و بیگاه ترامپ و انتخاب او به عنوان مرد زن باره سال را به یاد می آورند. این نخستین انتخاباتی بود که ترامپ در آن برنده شد. چنین مرکزی برای والدین ثروتمندی که فکر می کردند فرزندان شان می توانند از انضباط، نظامی را بیاموزند، گزینه ای جذاب بود. دیکتاتورهای آمریکای لاتین نیز همین اعتقاد را داشتند و احتمالاً فکر می کردند فرزندان شان در چنین مرکزی درس های ارزشمندی در استفاده از قدرت خواهند آموخت. رئیس جمهور سابق و شاید آینده آمریکا، نتایج انتخاباتی که دوستش ندارد را نادیده گرفته است، خشونت اویش را تشویق کرده و در مورد استفاده از گارد ملی برای اخراج میلیون ها مهاجر جری که به طور غیر قانونی وارد آمریکا شدند، فکر کرده است. حالا دیگر شاگردان او بهتر از قبل برای کسب منصب آماده شده اند. حزبی نیز هیچ محدودیت مشخصی برای او ایجاد نکرده است. اینها به نوبه خود به این معنی است که برخی از دموکرات ها ممکن است آماده نادیده گرفتن هنجارها باشند تا بازگشت او به قدرت جلوگیری کنند و این همان دینامیک کنترل نشده ای است که می تواند به تخریب متقابل منجر شود. با این حال، محققانی که درباره افول دموکراسی تحقیق می کنند، خاطرنشان می کنند که خطرناک ترین شرایطی که دولت ها ممکن است برای مردم شان ایجاد کنند در زمان بحران رخ می دهد و در این زمان ها، رئیس جمهوری که قدرت را در دست دارد ممکن است برای در دست گرفتن کنترل کامل کشور، از اختیاراتش سوء استفاده کند و پس از آن دیگر آن اختیارات را رها نکند. وقتی ترامپ در دوران ریاست جمهوری خود با دو بحران شیوع کووید-۱۹ و اعتراضات سراسری پس از قتل جورج فلویید مواجه شد، بسیار به استفاده از این اختیارات نزدیک شد. حتی بدترین اقدامات او به عنوان رئیس جمهور، مانند فشار بر مقامات ایالت جورجیا برای پر کردن صندوق های رای از طرف او نشانه ای از تمایل او برای استفاده از این اختیارات است. ترامپ به صورت علنی درباره تیراندازی به معترضان در سال ۲۰۲۰ صحبت کرد هر چند که در نهایت دست به این کار نزد. با این حال، یک مستبد که در مسیر بازگشت به قدرت است، می تواند دامنه وسیعی از خطرات را برای براندازی دموکراسی آمریکا ایجاد کند. تا حدی باید اذعان کرد که ساختار سیاسی آمریکا به لحاظ طراحی ای که دارد، چندان هم ضد دیکتاتوری نیست.

ترجمه: یاسمن طاهریان

سیاستمداران

سفر پوتین به کره شمالی

سخنگوی کرملین به تاس گفت: مقدمات سفر ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه به کره شمالی در جریان است. دیمیتری پسکوف، سخنگوی کرملین گفت: تدارکات برای این دیدار با سرعت پیش می رود. پسکوف گفت که دیدار روز شنبه پوتین با الکساندر کوزلوف، وزیر منابع طبیعی و محیط زیست، که ریاست کمیسیون بین دولتی همکاری با کره شمالی را بر عهده دارد، ارتباطی با آمادگی های این سفر نداشت. کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی، در ماه سپتامبر در سفرش به روسیه از پوتین برای دیدار از کشورش دعوت کرد. پیش از این گزارش شده بود که دو کشور برای تعیین زمان سفر پوتین تلاش خواهند کرد.

هشدار بنی گاتر

منابع عبری زبان از تشدید بحران داخلی میان مقامات ارشد رژیم صهیونیستی به خصوص پس از اظهارات هشدارآمیز بنی گاتر به نتانیاهو خبر دادند. سازمان رادیو و تلویزیون رژیم صهیونیستی به نقل از یک منبع آگاه از شکاف و اختلاف در کابینه جنگ این رژیم بر سر استراتژی مذاکره در مورد میادله آسرا خبر داد. دفتر بنی گاتر عضو کابینه جنگ رژیم صهیونیستی در واکنش به نتانیاهو اعلام کرد: اگر به اظهارات ما گوش می دادی، دو ماه پیش وارد رفح شده بودیم و مأموریت را پایان داده بودیم. دفتر گاتر همچنین اعلام کرد اگر نتانیاهو کابینه جنگ برایش مهم است، پس باید تصمیماتی اتخاذ کند که اینک از ترس تندروها نتواند دست به اقدامی بزند. گاتر تا دهم ژوئن به نتانیاهو مهلت داده تا استراتژی مشخصی در مورد جنگ و مرحله بعد از آن اتخاذ کند. وی افزود: اگر نتانیاهو خواسته های حزب من را برآورده نکند، از این کابینه انتلافی خارج خواهیم شد. عضو کابینه جنگ نتانیاهو خواستار برگزاری انتخابات زودهنگام در فلسطین اشغالی شد و گفت: انتخابات زودهنگام امری مهم است و امیدوارم بر سر موعد برگزاری انتخابات به توافق برسیم. نتانیاهو در واکنش به اظهارات گاتر گفته او باید موضوع خود را در مورد عملیات رفح، نابودی گردان های حماس، حاکمیت تشکیلات خودگردان بر غزه و تشکیل کشور فلسطین در نوار غزه و کرانه باختری اعلام کند. اینامار بن گویر، وزیر امنیت داخلی رژیم صهیونیستی نیز گاتر را مورد حمله قرار داده و به تلاش برای فروپاشی کابینه متهم کرده است. همچنین اسموتیچ وزیر دارایی نیز از نتانیاهو خواست تا تصمیم استراتژیک برای اشغال کامل نوار غزه اتخاذ کند. او گفت: ما چه با گاتر چه بدون او در جنگ پیروزمی شویم.

اوکراین کمبود مهمات ندارد

ژنلرکی مدعی شده که اوکراین برای نخستین بار از زمان حمله روسیه به این کشور در فوریه ۲۰۲۲ کمبود مهمات و گلوله توپخانه ندارد. ولودیمیر ژلنسکی، رئیس جمهور اوکراین مدعی شد: «برای نخستین بار در جریان این جنگ، هیچ کدام از یگان های ما از نبود یا کمبود مهمات و گلوله توپخانه شکایتی ندارند.» این گفته ها از سوی ژلنسکی در حالی مطرح شده که نیروهای مسلح اوکراین در ماه های اخیر با کمبود جدی مهمات و گلوله های توپخانه ای روبه رو بوده اند که یکی از علت هایش متوقف شدن تصویب بسته کمک نظامی آمریکا به اوکراین در کنگره بوده است. رستم امروف، وزیر دفاع اوکراین در نامه ای به تاریخ فوریه سال جاری میلادی برای همتایانش در اتحادیه اروپا نوشته بود که کمبود مهمات برای نیروهای مسلح اوکراین باعث شده تا سربازان نتوانند در روز بیش از ۲۰۰۰ گلوله شلیک کنند که یک سوم ظرفیت گلوله های روسیه است.

فراخوان تجدید مناقصه عمومی همراه با ارزیابی کیفی (فشرده) یک مرحله ای

شماره آگهی: ۸۷۳۳۰۰۱۶

- منطقه دو عملیات انتقال گاز در نظر دارد خرید دیوار پیش ساخته بتنی (طبق مشخصات اسناد مناقصه) به شماره ۲۰۰۹۸۰۲۱۹۴ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. متقاضیان شرکت در مناقصه در صورت عدم عضویت در سامانه، نسبت به ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به صورت برخط) برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهر سازمانی اقدام لازم را به عمل آورند.
- مواعد زمانی:
 - تاریخ انتشار فراخوان: ساعت ۰۸:۰۰ تاریخ ۱۴۰۳/۰۲/۳۱ به شماره ۲۰۰۹۲۶۷۸۰۰۰۰۱۴ می باشد.
 - مهلت دریافت اسناد مناقصه از سامانه ستاد تا: ساعت ۱۶:۰۰ تاریخ: ۱۴۰۳/۰۲/۱۶
 - مهلت ارائه پیشنهادات تا: ساعت ۰۸:۰۰ تاریخ ۱۴۰۳/۰۴/۰۲
 - زمان بازگشایی پاکت کیفی: ساعت ۰۸:۰۰ تاریخ ۱۴۰۳/۰۴/۰۴

روابط عمومی منطقه دو عملیات انتقال گاز

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۰۲/۳۱
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۰۲/۳۱

شناسه آگهی: ۱۷۱۷۶۸۳